

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **SAŠ s. r. o.**, se sídlem Rohatec, Mírová 349/59, zastoupeného JUDr. Mgr. Jiřím Drobečkem, advokátem se sídlem Hodonín, Štefánikova 14, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2015, č. j. 3341/15/5000-10470-700290,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 31. 8. 2010 žalobce uzavřel s Úřadem práce v Hodoníně dvě smlouvy, a to *Dohodu o vyhrazení 3 společensky účelných pracovních míst a poskytnutí příspěvku č. HOA-S-493/2010* (dále též „Dohoda 493“) a Dohodu o vyhrazení 4 společensky účelných pracovních

míst a poskytnutí příspěvku č. HOA-S-529/2010 (dále též „Dohoda 529“). Na podkladě těchto dohod byly žalobci poskytnuty příspěvky ve výši 132 000 Kč a 176 000 Kč.

[2] Daňovou kontrolou zahájenou dne 27. 7. 2012 správce daně shledal, že žalobce nedodržel podmínky sjednané v bodech 1. a 2. článků II obou dohod, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). Vzhledem k tomu správce daně dne 30. 1. 2014 vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 390033/14/3000-04706-708220, jímž žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 143 000 Kč (Dohody 493 se týkala částka 77 000 Kč, Dohody 529 částka 66 000 Kč). Proti tomuto platebnímu výměru, který byl doručen dne 10. 2. 2014 se žalobce neodvolal.

[3] Posléze správce daně dne 7. 8. 2014 vydal platební výměr na penále za porušení rozpočtové kázně za období od 20. 10. 2010 do 6. 8. 2014 č. j. 3320882/14/3000-0470-708220, jímž žalobci vyměřil penále ve výši 143 000 Kč. Proti tomuto platebnímu výměru žalobce brojil jednak námitkou nicotnosti, jednak odvoláním. Přípisem ze dne 6. 10. 2014 byl žalobce vyrozuměn o tom, že nicotnost platebního výměru nebyla shledána. Rozhodnutím ze dne 6. 2. 2015, č. j. 3341/15/5000-10470-700290, pak žalovaný odvolání zamítl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že i v rámci rozhodování o penále lze přezkoumat i původní rozhodnutí o povinnosti odvést odvod do státního rozpočtu. Vyměřený odvod nezohlednil, že část finančních prostředků byla čerpána v souladu se stanovenými podmínkami. Při vyměřování odvodu měla být zohledněna též závažnost konkrétních porušení stanovených podmínek, jakož i posouzena otázka splnění účelu dohod. Odvod měl být stanoven v souladu se zásadou proporcionality. Od správně stanoveného odvodu se pak měla odvíjet též výše penále. I výše penále se musí uplatnit v poměrné výši, a to tak, v jakém poměru došlo k porušení rozpočtové kázně. V daném případě došlo ke skutečnému zřízení společensky účelných pracovních míst, vykazovaná pracovní náplň jednotlivých pracovníků nemohla opodstatnit závěr o porušení rozpočtové kázně. I pokud by šlo konstatovat porušení rozpočtové kázně, jednalo by se o porušení marginální, které nemohlo vést ke vzniku škody na straně poskytovatele. Navíc daňová kontrola trvala velmi dlouho, což nasvědčuje tomu, že věc byla sporná a názor správce daně se vytvářel delší dobu.

[5] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodal, že jediným použitelným nástrojem k odstranění případné tvrdosti je možnost prominutí odvodu dle § 44a odst. 10 rozpočtových pravidel z důvodů hodných zvláštního zřetele. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[7] V replice k vyjádření žalovaného ze dne 11. 8. 2015 žalobce zdůraznil nedodržení principu proporcionality.

V. Jednání konané dne 11. 4. 2017

[8] Při jednání účastníci řízení setrvali na svých již dříve uplatněných argumentech. Jednatel žalobce Ing. P. T. uvedl, že tehdy nebyl jednatelem žalobce. Věc byla vyvolána účelovým šetřením hodonínské policie. Ve věci stanovení odvodu nepodal odvolání proto, že mu rozhodnutí přišlo do tehdy zcela nové datové schránky, s níž ještě neuměl řádně pracovat. Ing. T. byl též obžalován, z trestu se však vyvinil.

[9] Soud konstatoval obsah správního spisu. Dále četl žalobcem předložený podnět k přezkoumání platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně, podaný správci daně dne 9. 1. 2017. Nato žalovaný konstatoval, že přezkum dosud nebyl zahájen. Soud na základě předložené listiny nedospěl k závěru o nutnosti přerušit řízení, a to zejména vzhledem k tomu, že penále coby příslušenství sleduje osud odvodu. Dojde-li tedy v rámci případného přezkumného řízení ke zrušení či změně platebního výměru na odvod, bude správce daně z úřední povinnosti muset reagovat i ve vztahu k vyměřenému penále. Soud dále četl výrok rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 9 To 14/2014, jímž byl Ing. P. T. zproštěn obžaloby týkající se jeho působení coby osoby samostatně výdělečně činné a jednatele společnosti MARIATRANS, spol. s r. o. (tento rozsudek byl soudu znám ze správního spisu doloženého žalovaným ve věci vedené pod sp. zn. 29 Af 15/2015), nyní projednávané věci se tedy netýkal.

VI. Posouzení věci soudem

[10] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[11] Pro nyní souzenou věc je podstatné, že předmětem přezkumu je platební výměr, jímž byl žalobci sdělen předpis penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Ve vztahu k porušení rozpočtové kázně je penále sekundárním nárokem, který je existenčně spjatý s povinností provést odvod za porušení rozpočtové kázně. Penále je příslušenstvím odvodu, a proto sleduje jeho osud. Pokud bylo penále žalobci sděleno samostatným platebním výměrem, musí veškerá polemika s tím, zda skutečně k porušení rozpočtové kázně a v jakém rozsahu došlo, proběhnout v rámci přezkumu rozhodnutí o uložení odvodu, nikoliv rozhodnutí o sdělení předpisu penále, které na rozhodnutí o uložení odvodu toliko navazuje. V rámci přezkumu platebního výměru, jímž byl sdělen předpis penále, nelze přihlížet k námitkám proti zákonnosti rozhodnutí o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 1 Afs 47/2009-45, ve věci „*městys Jimramov*“, ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011-86, ze dne 17. 12. 2009, č. j. 7 Afs

129/2009-86, ve věci „VHC - holding, a. s.“, či ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 48/2014-35; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[12] Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem i soudem je tedy oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda penále mělo být vůbec předepsáno, zda bylo předepsáno ve správné výši a za relevantní dobu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Afs 4/2012-30, ve věci „Zoologická zahrada Ústí nad Labem“).

[13] Závěry obsažené v citovaných rozhodnutích kasačního soudu jsou plně aplikovatelné i v nyní projednávaném případě, přičemž zdejší soud neshledal důvodu jakkoli se od nich odchýlovat. Námitky vztahující se k otázkám, které byly (a měly být) předmětem řízení o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně, resp. k otázkám týkajícím se zákonnosti platebního výměru, jímž byl žalobci uložena odvody za porušení rozpočtové kázně, nemohly proto být předmětem přezkumu v nynějším řízení. Proti platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně se však žalobce neodvolal.

[14] V nyní souzené věci žalobcem uplatněná argumentace směřovala ke zpochybnění existence, resp. rozsahu jeho povinnosti uhradit uložený odvod za porušení rozpočtové kázně. Tato povinnost byla založena rozhodnutím o uložení odvodu žalobci, a příslušné rozhodnutí bylo právním titulem pro sdělení předpisu penále. Pokud nedošlo ke zrušení tohoto primárního rozhodnutí, nemohou být žalobcova tvrzení o marginalitě porušení rozpočtové kázně či o disproportionálnosti uloženého odvodu z povahy věci úspěšná. Toto rozhodnutí zrušeno nebylo, neboť žalobce nevyužil opravný prostředek. Nutno tedy dospět k závěru, že k předpisu penále byl zákonný důvod. Problematiku samotného výpočtu penále pak žalobce nerozporoval.

VII. Závěr a náklady řízení

[15] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně žalovaný o jejich náhradu ani nežádal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. dubna 2017

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v. z. Mgr. Petr Pospíšil, v.r.
člen senátu
(§ 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s.)